

[Holger K. Nielsen]

liggjorde oplysninger om konkrete låntagere/ ejendomme i forbindelse med politianmeldelser af realkreditinstitutter, og var disse handlinger i strid med straffelovens § 152, stk. 3?«

Holger K. Nielsen (SF):

Tidligere boligminister fru Agnete Laustsen udsendte ved flere lejligheder pressemeddelelser, hvori hun omtalte konkrete kreditforeninger og ejendomme, som var blevet anmeldt til politiet for overbelåning. Det gælder f.eks. en pressemeddelelse fra den 3. august 1990, hvor hun skriver, at der er rejst tiltale mod Byggeriets Realkreditfond og Kreditforeningen Danmark i forbindelse med en overbelåning i Esbjerg og en i Vejstrup.

Den 7. februar i år meddelte den nuværende boligminister, at det ville være i strid med realkreditlovens § 98 og straffelovens § 152, hvis medlemmer af Folketinget gør det samme, som den daværende boligminister gjorde dengang. Jeg vil gerne understrege, at oplysningerne i de nævnte pressemeddelelser efter min mening var helt uskyldige, og at det var i orden, at de kom frem.

Jeg vil gerne have en principiel diskussion af, om det kan være rimeligt, at Folketingets medlemmer ikke har lov til at gøre ting, som den daværende boligminister gjorde.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Man har ét minut til at begrunde sit spørgsmål.

Justitsministeren (Engell):

Det følger af § 98 i den nye realkreditlov, at de ansatte, som er beskæftiget med tilsynet med realkreditinstitutter, er omfattet af en særlig vidtgående tavshedspligt under ansvar efter bestemmelserne i straffelovens §§ 152–152 e.

Det spørgsmål, hr. Holger K. Nielsen nu rejser, er, hvilke oplysninger boligministeren kan give som led i en offentlig debat om realkreditinstitutternes virksomhed.

Ved vurderingen af, om offentliggørelsen af bestemte oplysninger indebærer en krænkelse af tavshedspligten, må det – ud over spørgsmålet, om oplysningerne objektivt set er omfattet af tavshedsbestemmelsen – indgå, om videregivelsen sker til varetagelse af åbenbar almen interesse. Afgørelsen heraf beror på en konkret vurdering, der i de enkelte tilfælde kan være

vanskelig. Videregivelsen af oplysninger om, hvilke institutter der er indgivet politianmeldelse imod, vil efter min opfattelse under hensyn til den væsentlige offentlige interesse, der er knyttet til realkreditinstitutternes virksomhed, og den debat, der har været omkring overbelåningssagerne, kunne ske som led i denne debat.

Derimod vil det være at gå for langt også at give oplysninger om de bagved liggende låneforhold, herunder hvilke ejendomme og låntagere der er tale om. Det skyldes, at der her er tale om oplysninger, som vil kunne skade den enkelte låntagers forretningsmæssige forhold, herunder bedømmelsen af den pågældendes økonomiske stilling.

Jeg kan i øvrigt sige, at jeg har forstået, at Boligministeriet oprindeligt ikke var opmærksomt på, at det kunne være et brud på tavshedspligten efter § 98, såfremt man videregav oplysninger om, hvilke ejendomme og dermed låntagere det drejede sig om. Men jeg vil gerne understrege – og det er jeg sikker på at boligministeren er enig i – at der ikke er tale om, at man ønsker at skjule oplysninger. Ændringen i praksis skyldes alene, at man er blevet mere forsigtig med hensyn til vurderingen af de grænser, som den særlige tavshedspligt sætter for, hvilke oplysninger der kan gives om konkrete låneforhold.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes nu ikke, at svaret på spørgsmålet var så klart, som jeg kunne ønske mig. Det var sådan lidt af det, jeg vil kalde et »Mickey Mouse-svar«. Men jeg forstod, at justitsministeren sagde, at det kom an på en konkret vurdering, om det var et brud med § 98 i realkreditloven, men samtidig, at hvis man oplyser om konkrete ejendomme, så er det et brud på realkreditlovens § 98 og et brud på straffeloven. I de pressemeddelelser, den daværende boligminister udsendte, var der faktisk oplysninger om konkrete ejendomme.

Skal justitsministerens svar forstås således, at den daværende boligminister faktisk overtrådte realkreditlovens § 98, og at hun overtrådte straffeloven? Og hvis det er tilfældet, er der så anledning til, at justitsministeren vil gøre yderligere?

Justitsministeren (Engell):

Jeg har forsøgt inden for den korte tidsram-